

متفاوتی برای اثرات کوتاه مدت به دست آوردند اما دریافتند که افزایش (کاهش) قیمت نفت موجب افزایش (کاهش) نرخ بیکاری تعادلی می شود. نصیر^۱ (۲۰۱۹) اثرات تغییر قیمت نفت بر تورم را در کشورهای GCC مورد مطالعه قرار می دهد. نصیر و اولسن^۲ (۲۰۱۹) اثرات تغییر قیمت نفت را بر نرخ ارز کشورهای آسیایی تشخیص می دهند. اردوز و همکاران^۳ (۲۰۱۹) اثر شوک های قیمت نفت بر بیکاری را با استفاده از مدل خودرگرسیو برداری ساختاری^۴ (SVAR) در کشور اسپانیا بررسی کردند. آنان با استفاده از مدل نامتقارن به این نتیجه رسیدند که افزایش قیمت نفت اثر منفی بر بیکاری و کاهش آن اثر مثبت دارد و همچنین اثر افزایش قیمت بیشتر از اثر کاهش قیمت است.

مطالعات داخلی:

سکینه بارانی لقب و عاطفه شکاری (۱۳۹۳) با استفاده از رویکرد یوهانسن و جوسیلیویس رابطه علیت گرنجری میان قیمت نفت نرخ بهره و نرخ بیکاری بر نرخ بیکاری در سال های ۱۳۶۷-۱۳۹۱ به صورت سالانه در ایران را مورد آزمون قرار دادند. نتایج آزمون علیت گرنجری نشان می دهد که یک رابطه علیت گرنجری یک طرفه از قیمت نفت به نرخ بیکاری وجود دارد. همچنین یک رابطه علیت یک طرفه از قیمت نفت به نرخ بهره وجود دارد.

مهم شیهکی تاش و طوبی خرم آبادی (۱۳۹۵) با استفاده از روش همجمعی یوهانسن و علیت تودا- یاماموتو به بررسی رابطه بین قیمت نفت و نرخ بیکاری پرداختند. نتیجه این مطالعه نشان می دهد که نرخ بیکاری تابعی معکوس از قیمت نفت که موجب ۲/۲۸ درصد کاهش در نرخ بیکاری خواهد شد. نتایج آزمون علیت نشان می دهد که قیمت نفت و نرخ سود علت بیکاری در اقتصاد ایران هستند.

-
1. Nusair
 2. Nusair & Olson
 3. Ordones et al.
 4. Structural Vector Autoregressive